

Zanaatkârca Yineleme Serisi

Tuğçe Diri

İşlerim, tuval / kâğıt üzeri yağlı ve akrilik boya, dantel, ip ve kolaj gibi birbirinden farklı pratiklerle fakat temelde birbirine eklenilen serilerden oluşmaktadır. Arte Povera'dan Sürrealizm'e, Soyut Ekspresyonistlerin dinamizminden Türk-İslam kültürünün istif³, yazı-resim geleneklerine kadar geniş bir alandan besleniyorum. Kendi üslup ve içerik oluşumumu temellendirmek adına, yaşadığım coğrafyanın bağlı olduğu kültürel değerleri incelemekte, el emeğine, emek ve üretkenlik gibi unsurlara önem vermekte, sanat ve zanaat bağlamında kültürel benzerlikleri sorgulamaktayım.

Son dönem işlerimde; tarihi mekânları, mimari belleği, bir kimlik, köken sorunsalı olarak ele almakta ve formel bir kaygı ile bu doğrultuda işler üretmekteyim. İçerik ve formun en taze anında yakalanmasına olanak sağlayan desen, son dönem işlerimin ana pratiğini oluşturur. Özellikle bezemesel olarak aktarılan çizgilerin üst üste gelerek yüzeye aktarılması, Türk Geleneksel Sanatlarında (Hat, Tezhip) ve mimari yapılarda kullanılan bezeme ve şablon sistemine yönlendirme yapar.

Seri İçeriği

İyi bir odaklanma ve tekrara dayanan, ritüelistik bir çalışma disiplini ile verim ve gelişme sağlanacağına inanıyorum. Bu yüzden seriler halinde çalışan bir sanatçuyum. Bu bağlamda başladığım 'Zanaatkârca Yineleme' serisi; bir dizi araştırma, okuma ve üretme döngüsü halinde çoğalan bir çalışmadır. Seride genellikle; değiştirilmiş, müdahale edilmiş, şehrin yaşantısı ile karışmış, tarihte yer eden mekânların yeniden izlenmesine odaklanılır. Bu bağlamda mekân ve bölgelerin temsili fiziksel yapısı, hafızada bıraktığı doku ve izler yeni bir kurgu içinde günümüze taşınır. Bu bir, yok olan çevre ve kültürel mirası hatırlatma çabasıdır. Üretimleri tamamlanmış ve sergilenmiş, aralarında; Ayasofya, AKM ve Molla Zeyrek Camii gibi önemli yapılardan esinlenerek oluşturulan seri, ağırlıklı olarak desen ve frotaj teknikleri

ile yapılmıştır. Yok olan, değişen hafıza ise; milyonlarca yılda şekillenen, başkalaşan taş dokusu ile sembolize edilir.

2021 yılında Atatürk Kültür Merkezi'nde, Haldun Dostoğlu ve Gizem Gedik kúratörlüęünde gerçekleşen 'Yeniden', adlı grup sergisinde 'AKM' adlı işim sergilenmiştir. Hafızamıza kazınan AKM binasının, ön cephesinde iç içe geçmiş dikdörtgen mimari yüzeyi, AKM işinin ana yapısının desen ile aktarımından oluşmaktadır.

2022 yılında Vision Art Platorm'da, Çağrı Saray kúratörlüęünde gerçekleşen, 'Bir Yok Oluş Repertuarı' adlı sergide bulunan 'Takdis' adlı işim; mekânın hafızada bıraktığı maddi kalıntılara gönderme yapmaktadır. Kubbeli ve taş bir yapıyı andıran çizimin içerisine, Pantokrator İsa'nın el işareti sembolik olarak yerleştirilmiş (Ayasofya'da bulunan 'Deisis' mozağından faydalanılmıştır) ve izleyiciye kendi bakışı doğrutusunda okuma mesafesi bırakılmıştır. Bugün (2024), Ayasofya'da güney galerinin batı duvarında konumlanan Deisis sahnesinin yer aldığı mozaik pano, ziyaretçiye kapalı bölümler arasında olduğu için artık görülememektedir

Türkiye'nin İstanbul iline bağlı Beyoğlu ilçesindeki Galata semtinde yer alan Arap Camii, önceleri Aziz Paolo (San Paolo) veya Aziz Domeniko Kilisesi (San Domenico) olarak bilinen ibadethane, 1453 yılında şehrin Osmanlı egemenliğine girmesi ile camiye çevrilmiştir.

³ İstif: Hat sanatında harf ve kelimelerin üst üste getirilerek âhenkli ve göze hoş gelecek bir şekilde yerleştirilmesidir.
<https://islamansiklopedisi.org.tr/istif>

Artisanal Iteration Series

Tuğçe Diri

My practice ranges from working with oil and acrylic paint on canvas or paper, working with lace and rope as collages. Techniques which relate to one another, but which each require a different practical and artistic approach. I draw from a wide range of influences and époques from the Arte Povera to Surrealism, from the dynamism of Abstract Expressionism to the writing and painting traditions of Turkish-Islamic culture, 'istif'³. Seeking to ground how I construct form and content of my work, I examine the cultural values of the geography I live in, tracing the importance of various elements such as manual labor and productivity, thereby also calling the cultural similarities in the context of art and craftsmanship into question.

Architectural memory and the specificity of historical places as signifiers of identity and origin are the basis of the direction I have recently taken in my work practice. I approach my work with a formal concern. This is reflected in the patterns I adhere to, which allow me to capture content and form in its actual present moment. For instance, In particular, the overlapping of the lines which seem to perpetrate to the surface in an ornamental way, are a direct reference to the decoration and stencil system used in Turkish Traditional Arts (Calligraphy, Illumination) and architectural structures. The emphasis on questions the cultural distinctions between art and craft.

Series Overview

I believe that a ritualistic working discipline, repetition and focus lie at the heart of efficiency and development in any field. That is why I am an artist who works in series. In this context, the 'Underneath The Stones; Moment and Archive' series I started is a work that multiplies

in a series of research, reading and production cycles. The series generally focuses on the re-viewing of spaces that have been destroyed, rebuilt, re-used for other purposes and intervened.

The series of works using the technique graphite frottage is an exploration of the relationship between power and architecture, remembrance and loss. Through tracing familiar motifs on solid structures with this technique, I depict their transience. I see my own pattern intervention through the frottage technique as an act of re-creation as well as erasure as palimpsests. Architectural forms become metonyms in this way, parts standing for and becoming; the whole (reasoning). In this context, the representative physical structure of spaces and regions, the textures and traces left in memory are transposed to the present as part of a new fiction.

The series, inspired by important buildings such as Hagia Sophia, AKM, Arab Mosque and Molla Zeyrek Mosque, whose productions have been completed and exhibited, are mainly made with drawing and frottage techniques. The disappearing, changing memory is symbolized by the texture of stone that has been shaped and transformed over millions of years.

In 2021, my work 'AKM' was exhibited in the group exhibition 'Yeniden', curated by Haldun Dostoğlu and Gizem Gedik at the Atatürk Cultural Center. The intertwined rectangular architectural surface of the AKM building, which is engraved in our memory, consists of the transfer of the main structure of the AKM work with pattern.

In 2022, my work 'Blessing', which was included in the exhibition 'A Repertoire of Extinction' curated by Çağrı Saray at Vision Art Platform, refers to the material remains left by the space in memory. In the drawing, which resembles a domed and stone structure, the hand sign of Christ Pantocrator is symbolically placed (the 'Deesis' mosaic in Hagia Sophia is utilized) and the viewer is left with a reading distance in line with their own perspective.

Located in the Galata neighborhood of Beyoğlu district of Istanbul province in Türkiye Arab Mosque, formerly known as St. Paolo (San Paolo) or St. Domenico The place of worship,

known as the Church of San Domenico, it was converted into a mosque when it came under Ottoman rule in 1453.

³ Istif: In the art of calligraphy, letters and words are placed on top of each other in a harmonious and eye-pleasing way.